

Ik wou dat ik zo zwemmen kon

Inez van Leeuwen

© 2018 Inez van Leeuwen / Uitgeverij U2pi

Titel: Ik wou dat ik zo zwemmen kon

Auteur: Inez van Leeuwen

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

Website uitgever: www.jouwboek.nl

ISBN: 978-90-8759-762-7

NUR: 373

De foto's in deze bundel zijn voor presentatiedoeleinden, zoals lezingen in klaslokalen met smartboards, gratis te downloaden op www.jouwboek.nl/ikwoudatikzozwemmenkon

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ik wou dat ik zo zwemmen kon

- 1 Anders ... plak ik me arm (tatoeage: Kim Rense)
- 2 Thuis de groetjes
- 3 Het ziet er zo gezellig uit
- 4 Wij spreken al 'n aardig woordje Spaans
- 5 'n Verre vriend (poes: Dominique Chan)
- 6 Farao is 'n ander woord voor koning
- 7 Ik wou dat ik zo zwemmen kon
- 8 Wij hebben last van lentekriebels
- 9 Gluren naar de burens
- 10 Afspraak is afspraak (poes: Dominique Chan)
- 11 Hatsikidee, weg er mee
- 12 Dat laat jou koud
- 13 Kijk goed uit hoor onderweg
- 14 De wereld aan mijn voeten

- 15 Ik ga 't liefst mijn eigen gang (poes: Dominique Chan)
- 16 Geef jij nou eens je mening
- 17 Het regent pijpenstelen
- 18 Moeten we het accepteren?
- 19 Jij bent niet voor de poes
- 20 Zoals jij is er geen tweede (tekening: Yvonne Izaks)
- 21 Wat eten we vandaag? (foto: Esther van Bunge-van der Beek)
- 22 Ik wil nu eventjes alleen
- 23 Als dit geen kunst is (tekening: Yvonne Izaks)
- 24 Ligt op m'n buik 'n zus te spinnen
- 25 Wat zegt je instinct? (foto: Louise De Rooij)
- 26 Vrienden voor het leven

Kattebelletje

Voor iedereen die van poezen en gedichtjes houdt.

Voor iedereen die niet van poezen, maar wel van gedichtjes houdt.

Op 8 mei 2014 slipte ik met mijn fiets over de tramrails en viel. Ik kwam bij in het ziekenhuis waar ik met de ambulance naar toe was gebracht. De val en de rit in de ambulance kan ik me niet herinneren.

Nadat ik uit het ziekenhuis was ontslagen, mocht ik hertstellen bij mijn jongste zus Trees en bij Maggy, 'n vriendin. Ik kon niets meer, alleen nog maar kleine stukjes wandelen.

“Ga iets constructiefs doen”, zei Maggy. Daar moest ik goed over nadenken. Iets constructiefs? Maar wat, als je bijna niets kan? Gedichtjes voor kinderen schrijven, bedacht ik. Dat was het. Ik had al eerder geprobeerd gedichtjes te schrijven, maar had nog niet de juiste vorm gevonden.

Ik hou van fietsen en zag zo veel verschillende poezen op straat. Deze poezen moesten op de foto en bij de foto's kwamen de gedichtjes.

Met speciale dank aan Maggy, Margot en Trix voor het nakijken van mijn gedichtjes.

1 Anders ... plak ik me arm

Ik zou zó graag 'n tattoo willen

Maar dat mag niet, ik ben nog veel te klein

"Wacht maar", zeggen mijn ouders

"voor 'n tattoo moet je echt iets ouder zijn."

Niet van echt te onderscheiden

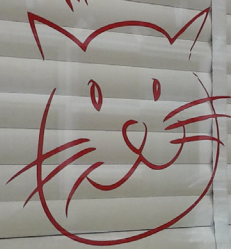
Stickers plak ik op mijn arm

Ik ben zuinig, een per week

Anders ... plak ik me arm

MIAUW

P
Dagelijks
18.00-24.00 h

P

2 Thuis de groetjes

Nou ja, dat is toevallig

Ik dacht net aan jou

Vertel me eens

Hoe gaat het nu met jou?

Wat 'n lekker weertje hè

Niet te warm, niet te koud

Windstil, geen regen

Precies waar ik van hou

Weet je, Buienradar zegt:

“Morgen weer mooi weer”

Wij boffen wel, vind je niet?

Met dit lekkere weer

Doei, ik moet weer verder

Ik heb nog veel te doen

Fijne dag weer

Ik zal thuis de groetjes doen